

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010750
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512010750.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci odsúdeného U. P. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/128/2012 zo dňa 29.11.2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. P., M.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený U. P. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia určenej mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/128/2012 zo dňa 10.09.2013 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že obvinený nežil riadnym životom, nakoľko v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin a 4 priestupky.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený dňa 13.12.2018 v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil dňa 17.12.2018 tak, že je pravda, že bol opätovne odsúdený pre drobnú krádež, avšak sám si nedokáže vysvetliť, prečo sa správal spôsobom, ktorým si spôsobil trestné stíhanie pre prečin krádeže. Nevie, prečo kradol, nakoľko kradnúť nepotreboval, keďže mal peniaze, a v podstate kradnutý tovar mal možnosť zaplatiť. Toto jeho nelogické konanie, a teda drobnú krádež, spáchal vo svojej nepričetnosti. Po krádeži nevedel, že niečo také spáchal, a to v dôsledku v tom čase sa začínajúcej choroby. Dôsledkom tejto choroby stráca orientáciu, uvedomovanie si vlastnej existencie a svojho konania. Tento zdravotný problém sa uňho začal prejavovať ešte pred rokom 2015, a v roku 2016 bol kvôli tomu aj hospitalizovaný. Dôsledkom hospitalizácie bolo odpadnutie s následkom subdurálneho krvácania. Po odpadnutí ostal ležať na zemi v kŕčoch bez toho, aby si na okolnosti úrazu pamätal. Od konca roku 2015 a začiatku roku 2016 sa do obdobnej situácie dostáva pravidelne, no nie vždy s následkom odpadnutia, ale krátkodobej straty pamäte a orientácie, ako aj uvedomovania si samého seba ako aj svojich konaní. Ako diagnóza mu bola stanovená generalizovaný epileptický záchvat. Drobná krádež mohla byť dôsledkom uvedeného zdravotného stavu. Trest za krádež si odpykal, nikto sa jeho zlým zdravotným stavom ale nezaoberal. V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti odsúdený rozoberá dôkazy, na podklade ktorých bol odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Žiada sťažnostný súd, aby prehodnotil premenu trestu tak, že podmienenečné odsúdenie ponechá v platnosti, alebo uloží aj probačný dohľad.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo týmto výrokom napadnutého rozhodnutia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Napadnutému uzneseniu je však potrebné vytknúť jeho odôvodnenie, ktoré je na hranici preskúmateľnosti, pretože absentujú konkrétne úvahy, ktoré viedli súd prvého stupňa k záverom premietnutým do výrokovej časti. Tiež súd prvého stupňa použil nesprávne ustanovenie Trestného zákona, ktoré je však svojím znením totožné so správnym zákonným ustanovením, a teda toto pochybenie sťažnostný súd vyhodnotil ako formálne, nemajúce vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený U. P. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/128/2012 zo dňa 10.09.2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol o.i. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, za súčasného uloženia zákazu priblížiť sa k poškodenej a požívať alkoholické nápoje.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/37/2014 dňa 07.05.2014. V zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona, veta druhá, skúšobná doba podmienčného odsúdenia začala plynúť dňa 08.05.2014 a uplynula dňa 07.05.2018.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktoré odsúdeného predvolal za adresy, ktorú tento uviedol ako adresu na doručovania písomností. V predvolaní odsúdeného zároveň poučil o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti (č.l. 413). Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený neprevzal písomnosti súdu v odbernej lehote po 2 neúspešných pokusoch o doručenie, nastala fikcia doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku tretí pracovný deň od uloženia zásielky na pošte, t.j. dňa 09.11.2018. Verejné zasadnutie bolo nariadené na termín 29.11.2018, z čoho vyplýva, že lehota 5 pracovných dní od doručenia predvolania určená v § 292 ods. 4 Trestného poriadku bola u odsúdeného zachovaná. Za daných okolností nič nebránilo súdu prvého stupňa konať a rozhodnúť v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti odsúdeného. Takýto postup súdu prvého stupňa bol v súlade so zákonom.

Na verejnom zasadnutí súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/234/2016 zo dňa 09.10.2016, právoplatným toho istého dňa, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 07.10.2016. Dňa 02.10.2014 sa odsúdený dopustil priestupku proti verejnému poriadku, keď znečistil verejné priestranstvo, za čo bol napomenutý, dňa 27.02.2015 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúci v nadávaní bývalej manželke, za ktorý bol sankcionovaný pokutou vo výške 30 € a dňa 20.11.2015 spáchal priestupok proti majetku s uložením pokuty vo výške 33 €. Zo správy z probácie vyplýva, že počas probačných stretnutí označoval poškodenú ako ťažká alkoholička zapíjajúca lieky alkoholom, poškodená dňa 22.12.2014 zomrela. Po výkone trestu odňatia slobody vo veci sp.zn. 0T/234/2016 sa na probáciu nedostavil.

Na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa prokurátor navrhol rozhodnúť o premene trestu.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadí nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že odsúdený U. P. nevedol riadny život, keď počas skúšobnej doby spáchal úmyselný trestný čin a 3 úmyselné priestupky, pričom neplnil ani podmienky probačného dohľadu. Spáchanie úmyselného trestného činu je z hľadiska hodnotenia závažnosti protiprávneho konania v zmysle posudzovania vedenia riadneho života najväčšou formou protiprávneho konania, a vylučuje záver o vedení riadneho života v skúšobnej dobe. Uvedené prehlbuje skutočnosť, že odsúdený nielen spáchal trestný čin, ale nepodriadil sa riadne probačnému dohľadu, svojvoľne ho po výkone trestu odignoroval, a navyše sa opakovane dopustil rôznych priestupkov. Z uvedeného je evidentné, že podmienený trest odňatia slobody nemal na odsúdeného žiadny výchovný vplyv. K sťažnostným námietkam odsúdeného nadriadený uvádza, že nie je predmetom tohto konania opätovné prehodnocovanie jeho právoplatného odsúdenia v tejto veci, či vo veci vedenej pod sp.zn. OT/234/2016, a preto sa jeho argumentmi o nesprávnosti uvedených odsúdení nebolo možné meritórne zaoberať. Takýto postup by prichádzal do úvahy len v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa Trestného poriadku.

Ponechať podmienené odsúdenie v platnosti nebolo možné, pretože skúšobná doba podmieneného odsúdenia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už neplynula. Neboli však splnené ani materiálne podmienky predĺženia probačného dohľadu a skúšobnej doby, pretože odsúdený porušil všetky požiadavky riadneho výkonu probačného dohľadu, tzn. spáchal trestný čin, priestupky, nedodržel uložené povinnosti. V takomto prípade je vylúčené uvažovať, že by ďalší probačný dohľad mohol splniť svoj výchovný účel, keďže jeho nedodržanie nebolo excesom, ale celkových postojom odsúdeného k zákonu Slovenskej republiky a k spoločenským normám.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa v časti, v ktorej odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov je zrejmé, že pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa rozhodol o neosvedčení v skúšobnej dobe v lehote uvedenej v § 52 ods. 2 Trestného zákona, t.j. do jedného roka od skončenia skúšobnej doby.

Krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.